

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
одржаног дана 11. септембра 2013. године**

Председник већа: Седите молим вас. Добар дан.

Отварам заседање у предмету Вишег суда у Београду, Одељење за ратне злочине по оптужници Тужилаштва за ратне злочине 6/13 против окривљеног Хондо Самира због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва.

Да констатујемо да је ту заменик тужиоца Милан Петровић.

Окривљени Хондо Самир, бранилац Славиша Продановић.

Ви исто бранилац, колега?

Адв.Славиша Продановић: Колега је са мном из Сарајева, ја сам званично, он ми помаже у овом предмету, он ми је веза са... у Сарајеву

Председник већа: Прати суђење је ли?

Адв.Славиша Продановић: Молим?

Председник већа: Вама помаже?

Адв.Славиша Продановић: Да, да.

Председник већа: Добро,

ту је колега из Сарајева, да то констатујемо Адиз Јахић, добро, који помаже у одбрани.

Веће суди у саставу ја сам Снежана Николић Гаротић, члан већа судија Винка Бераха Никићевић и Растко Поповић.

Да ли има примедби на састав већа? Нема. Добро. Хоћемо ли да држимо претрес? Хоћемо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се претрес одржи.

Претходно се од окривљеног узимају лични подаци.

[REDACTED]
[REDACTED] ?

Опт. Самир Хондо: Да.

Председник већа: Добро. [REDACTED]
[REDACTED]

Опт. Самир Хондо: [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED]
[REDACTED]

Опт. Самир Хондо: [REDACTED] ?

Председник већа: [REDACTED] ?

Опт. Самир Хондо: [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]

Опт. Самир Хондо: [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED]

Опт. Самир Хондо: [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]

Опт. Самир Хондо: [REDACTED]
[REDACTED]

Председник већа: [REDACTED] ?

Опт. Самир Хондо: [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED]

Опт. Самир Хондо: [REDACTED]
[REDACTED]

Председник већа: [REDACTED] ?

Опт. Самир Хондо: [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]

Опт. Самир Хондо: [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED]

Опт. Самир Хондо: [REDACTED]

Председник већа: Добро.

[REDACTED]

Онда да Вам кажем да пажљиво овде се суди против Вас па пажљиво пратите ток главног претреса, да учествујете на тај начин што ћете предлагати доказе као што сте већ учинили током припремног рочишта да постављате питања, да стављате примедбе, да испитујете сведоке које предложи тужилац, значи да активно учествујете, можете да се браните на начин на који Ви то будете сматрали да треба и коначно једина Ваша дужност је да суд обавештавате о променама у Вашој адреси, што је посебно значајно сада када сте у притвору не, али генерално је значајно за читав овај поступак ако случајно дође до неке промене.

Сада се молим Вас вратите на место јер ћемо почети са читањем оптужнице.

Председник већа поучава окривљеног у правима у поступку, упозорава га на његове дужности, упућује га да пажљиво прати ток главног претреса, па главни претрес почиње читањем оптужнице и то заменик тужиоца Милан Петровић чита оптужницу.

Заменик тужиоца:

На основу члана 43 став 2 тачка 5 и чланаа 331 став 1 и 332 Законика о кривичном поступку подижем оптужницу против Хондо Самира са познатим личним подацима што је за време оружаног сукоба на територији Босне и Херцеговине који се водио између оружаних формација на страни српског, бошњачког и хрватског народа од почетка 1992. до 1995. године као припадник бошњачко хрватских оружаних снага, а у периоду том јуна, јула и августа месеца 1992. године у својству стажара у логору Челебићу у општини Коњиц, где су били затворени цивили српске националности кршио правила из члана 3 став 1 тачка 1 а) Четврте Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године која је ратификована одлуком Народне скупштине ФНРЈ „Службени лист“ број 24/50 и правила из члана 4 став 2 тачка а) Другог допунског протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба, на тај начин што је учинио:

I

29. маја 1992. године када је у логор Челебић од стране бошњачко хрватских оружаних јединица аутобусом доведена ради затварања већа група цивила, цивилних лица лишених слободе српске националности међу којима су били и оштећени Ђорђић Зоран из Београда, Ђорђић Бранислав, Ђорђић Момчило, Ђорђић Добривоје, Ђорђић Здравко, Ђорђић Мирко, Ђорђић Велимир, Ђорђић Ђорије, Мршић Радован, Глигоријевић Радован, Мркајић Перо и Куљанин Драган,

окривљени Хондо Самир се заједно са другим стражарима из логора Челебић тада налазио у шпалиру војника кроз који су оштећени цивили морали проћи ради

уласка у хангар број 6 где су затворени, при ком проласку су сви стражари, па и окривљени Хондо Самир тукли све оштећене разним предметима, кундацима пушака и ногама и тако им нанели бројне телесне повреде.

II

Почетком јуна 1992. године, пошто је Делић Хазим тада заменик командира логора Челебић из хангара број 6 извео оштећеног Ђорђић Зорана и наредио му да коленима клекне на земљу, а спојене руке стави себи иза врата, окривљени Хондо Самир је са кундаком пушке и ногама на којима је имао војничке чизме заједно са другим стражарима и то Шпаго Енидом звани „Кравар“ са електричним каблом на врху свезаним у чвор, Зијад Ланцо звани „Зенга“ са бејзвол палицом, а Чамцић Кемал са кундаком од полуаутоматске пушке тукли оштећеног по свим деловима тела приближно од око 30 до 45 минута од којих удараца и телесних повреда је оштећени изгубио свест, да би га стражари на крају туче ухватили за ноге и руке и убацили у хангар број 6.

III

У више наврата током јуна 1992. године окривљени Хондо Самир је улазио у хангар број 6 заједно са стражарем Зијад Ланцом звани „Зенга“ који је оштећеном Ђорђић Зорану наредиђивао да ради склекове, а у напону склека окривљени Хондо Самир и „Зенга“ врховима војничке чизама су ударили оштећеног по грудима и тако му нанели више телесних повреда.

IV

Неутврђеног дана такође око половине јуна 1992. године Хондо Самир је заједно са још неколико непознатих стражара испред хангара број 9 тукао разним предметима више цивилних лица српске националности затворених у овом хангару, међу којима је био и оштећени Мркајић Боро из Борче, и том приликом му нанео више телесних повреда.

V

Неутврђеног дана око половине јуна месеца 1992. године када је у логор Челебић од стране бошњачко хрватских оружаних јединица комбијем довежена група цивилних лица српске националности међу којима су били и оштећени Стојановић Милорад из Београд и Ђорђи Радован из Брадине, а након што је Делић Хазим заменик командира логора наредио цивилима да се построје уз један зид са подигнутим рукама изнад главе и наредбе стражарима логора „удри четнике“ окривљени Хондо Самир је заједно са другим стражарима и то Шпагом Енидом звани „Кравар“, стражар по имену „Митке“ и други тукао све оштећене кундаком пушке ногама на којима је имао војничке чизме и рукама која туча је трајала 1 сат при чему су тако свим оштећеним лицима нанели бројне телесне повреде од којих су они били модри и крвави.

VI

Током јуна и јула месеца 1992. године када су по наредби Делић Хазима заменика командира логора Челебић у више наврата у један шахт који се налазио у

простору логора затварани оштећени цивили српске националности заточени у објекту број 9, окривљени Хондо Самир заједно са другим неидентификованим стражарима најмање у једном наврату учествовао у тучи и затварању оштећених у шахт и то када је затворена група од 16 цивилних лица међу којима су били и оштећени Ђорђић Рајко из Ниша, Мркајић Боро из Борче, Мркајић Драган из Черевиха, Мркајић Велибор, Ђорђић Дамир и други на тај начин што су тукли оштећене разним предметима по телу док их нису утерали у шахт потом шахт затворили металним поклопцем и њему оштећене држали приближно 24 часа, те тако све оштећене и мучили јер у шахту није имало довољно ваздуха због чега су затворени оштећени цивили падали у несвест.

VII

дана 13.08.1992. године, дан након што је завршена посета оштећеним цивилним лицима српске националности у логору Челебић од стране Међународног комитета Црвеног крста у хангару број 6 где је тада било преко 300 затворених цивилних лица и међу њима и оштећени Ђорђић Зоран, Мркајић Божо, ушло седам, осам стражара међу којима су били Делић Хазим у то време командир логора Челебић, Един Шпаго звани „Кравар“, Чамџић Кемал, Машић Сабахудин звани „Барба“, Бећирспахић Ферид звани „Фочак“, Зијад Ланџо звани „Зенга“ и окривљени Хондо Самир, па по наређењу да сви оштећени подигну руке увис и ослоне се на метални зид хангара са лицем према зиду, све оштећене тукли разним предметима као што су лопате, држалице и кундаци пушака, те ногама на којима су имали војничке чизме, при чему је туча трајала више сати и тако том приликом свим оштећеним цивилним лицима нанели бројне телесне повреде,

чиме је као саизвршилац извршио кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона Савезне Републике Југославије у вези члана 22 истога закона.

Председник већа: Хвала Вам.

Кажите члан 392 изјашњење оптуженог, господине Хондо дођите молим Вас овде, укључите микрофон. Упознала сам Вас са Вашим правима, чули сте оптужницу, да ли сте разумели?

Опт. Самир Хондо: Да, у потпуности сам разумео.

Председник већа: Да ли желите да се изјасните о оптужници?

Опт. Самир Хондо: Добар дан часни суде, часни суде.

Председник већа: Немојте, само ми реците да ли желите или не и да ли признајете да сте извршили кривично дело да то унесемо у записник.

Опт. Самир Хондо: Изјаснићу се што се тиче оптужнице. Не признајем кривично дјело.

Председник већа: Не признајете?

Опт. Самир Хондо: Не осјећам се уопште кривим, то су све једне измишљење приче.

Председник већа:

Кажите овако, позван да се изјасни у смислу члана 392 ЗКП-а оптужени изјављује да је оптужницу разумео, не признаје да је дело извршио и није крив и изјасниће се о оптужби.

Изволите.

Адв.Славиша Продановић: Часни суде извињавам се што прекидам, ако се сјећате када смо имали припремно рочиште ја сам наговјестио да ћу покренути питање стварне надлежности овога суда и наравно нећу реметити ваш распоред.

Председник већа: Изволите. Немојте.

Адв.Славиша Продановић: И не морате данас донјети ту одлуку да не би реметио распоред, али дозволите само у погледу тога.

Председник већа: Ево само да ово, да се окривљени изјасни и да констатујемо управо сам то сада хтела и да питам. Не знам колико ће бити Ваше излагање, да ли да окривљени седи или да стоји.

Адв.Славиша Продановић: Врло кратко, немам ја пуно.

Председник већа: Онда само стим у вези пошто смо ми имали припремно рочиште у међувремену је дошло до неких промена, односно до прибављања неких доказа о којима смо разговарали на припремном рочишту, тужилац је доставио видели сте име онога сведока који је био у Хагу и списак лица која су била заробљена, то сте добили, да ли сте Ви то добили.

Адв. Славиша Продановић: Да, да.

Председник већа: Дobili сте, такође је одбрана предложила да се изведе доказ, односно послали су пресуду суда из Босне и одређене изјаве сведока који су тамо саслушани, да ли је то тужилац добио? Ви сте са тим упознати?

Адв. Славиша Продановић: Да, да.

Председник већа: То ћете предлагати као доказ је ли тако? То сте на припремном рочишту и рекли, при том предлагаћете све оне сведоке или увид у пресуду или шта?

Адв.Славиша Продановић: Часни суде ми смо у контакту са овим свједоцима, међутим неки једноставно не могу да дођу.

Председник већа: Добро.

Адв.Славиша Продановић: И ми ћемо још у фази када дође време за наше доказе ми ћемо вама о томе.

Председник већа: За сада предлагете те сведоке тамо па ћете евентуално.

Адв.Славиша Продановић: Неки ће доћи, а неки неће.

Председник већа: Не знате на који начин.

Адв.Славиша Продановић: Можда би предложили онда да се читају.

Председник већа: Или видео линком или тако нешто?

Адв.Славиша Продановић: Не знам, заиста то је нешто што сада не знам у овом моменту.

Председник већа: Добро. И још да кажем просто, седите молим Вас, или можете да стојите како год хоћете, наслућујући те примедбе суд је тражио по службеној дужности податке из Службе за откривање ратних злочина о држављанству оштећених имајући у виду да се у списима предмета, кривичној пријави и одређеним другим деловима списка и деловима кривичне пријаве као што су службене белешке о прикупљању обавештења налази податак да су оштећени сада држављани Србије. Међутим податке, има ту и тај матични број који је овако ако је то неки меродаван податак који је заиста као и наш, ја се у то мање или више разумем, небитно, то је СУП требао да нам прибави, међутим из Службе за откривање ратних злочина нисмо добили никакве податке о упису у држављанство оштећених јер очигледно тако нешто произилази, стим у вези сте Ви нешто хтели да кажете претпостављам.

Адв.Славиша Продановић: Да, кажем ја сам дакле на припремном рочишту изразио сумњу да је овај суд надлежан, дакле члан 9 Кривичног законика Републике Србије говори о примени кривичног закона на странца, који се односи на странца, и у ставу 1 он говори да је овај суд надлежан и за суђење када учини страни држављанин кривично дело према држављанину Србије или према држави Србији, дакле сви овде оштећени у време када је кривично дело извршено били су становници општине Коњиц, држављани Босне и Херцеговине, дакле овај предмет се разликује рецимо од предмета „Тузланске колоне“ јер су тамо били припадници Југословенске народне армије, држављани, резервне или Добровољачке улице, а ниједан од оштећених није био држављанин ове земље, и због тога ја сам мислио да предложим да овај суд у смислу члана 416 став 1 тачка 1 ЗКП-а решењем одбаци оптужницу због стварне ненадлежности, међутим да не би сада реметио ваш редослед јер ја не знам унапред шта ћете ви одлучити, предлагем да се саслуша Хондо Самир и до следећег суђења да суд о томе се изјасни.

Председник већа: Суд вама верује, немамо разлога да вам не верујемо, међутим те податке о држављанству за сада ми немамо, ја сам их тражила, чули сте и сами, међутим то није стигло.

Адв.Славиша Продановић: Па видим ја и кад су питани, нису питани на те околности у изјавама.

Председник већа: Тражили смо зато од полиције да прибави. Изволите тужиоче ако имате нешто да кажете па да ово све онда унесемо.

Заменик тужиоца: Према Закону о организацији надлежности државних органа у поступку за ратне злочине који представљају материјални и процесни закон, правосуђе Републике Србије је надлежно да гони починиоце кривичних дела ратних злочина без обзира на држављанство учиниоца и жртве, тако да тај елеменат који колега износи је потпуно небитан за одређивање надлежности правосуђа Републике Србије, односно овога суда и тужилаштва.

Председник већа: Добро, хвала Вам.

Пре него што оптужени износи одбрану председнк већа констатује који су докази у међувремену пристигли, а након припремног рочишта, а који су евидентирани и предложени још на припремном рочишту.

Констатује се да није стигао извештај о држављанству оштећених. Бранилац указује да суд није надлежан због тога што оштећени у време извршења дела нису имали држављанство Србије.

Заменик тужиоца за ратне злочине наводи да је према закону о организацији државних органа и тако даље у поступцима за ратне злочине без обзира на држављанство жртве овај суд надлежан.

На предлог браниоца затим наставља се са поступком, а о овим примедбама одлучиће се накнадно.

ИЗНОШЕЊЕ ОДБРАНЕ

Хоћете ли сада господине Хондо?

Опт. Самир Хондо: Молим?

Председник већа: Хоћете ли сада да нам испричате откуд Ви у овом логору Челебић, која сте јединица били, како сте се ту нашли, да ли остајете код оне одбране коју сте износили у поступку тамо пред тужиоцем.

Опт. Самир Хондо: Часни суде нетачни су ови наводи оптужнице који се мени стављају на терет да сам ја починио кривично дело ратног злочина против цивилног становништва. Читава ова оптужница заснива се на монтажи једнога неистинитога и неморалнога свједока Зорана Ђорђевића, да сам ја дао новац Зорану као што ми је он тражио ја гдје сам био у логору Челебић стражар ја данас не би био овде, али му новац нисам дао зато што се нисам осјећао крив уопште. Крајем маја 1992. године на територији општине Коњиц је подигнута мобилизација гдје сам се и ја сам морао јавити, одазвати у штаб Територијалне одбране у Коњицу, распоређен сам у бригаду која је формирана, команда бригаде је била у згради на Мусали, гдје сам с морао јавити и речено ми је да идем кући и да се јављам сваки дан као што сам то и учинио и крајем јуна 1992. године сам распоређен на дужност стражара у Челебићу. Челебић је удаљен неких 8 километара од Коњица, то је био војни објекат, који је користила Југословенска народна армија и када је напустила Југословенска народна, то када се Југословенска

народна армија повукла из Коњица, из Босне, тај објекат је остао празан. Тај објекат се састоји од два хангара број 6 и број 9 и помоћне зграде која је била на улазу и пријавнице и стационара. Када сам дошао на дужност стражара затекао сам крајем јуна 1992. затекао сам управника затвора Муџића Паву и његовога заменика Хазима Делића, затекао сам и неких 12 стражара које могу да набројим имена Делимустафић Сејо, био је Мрдић Кено, био је Дурак Џевад, био је Чомар Хамир, био је Ланцо звани „Знега“, био је неки Падаловић, био је Дедаловић, био је Дедић, био је Матић Шесто, био је неки Шок звани „Албанац“ којему име не могу да се сјетим, значи ја када сам дошао да распређен сам на мјесто стражара на пријавници. Постојала су још два стражарска мјеста поред хангара гдје су били нумерисани са бројем који су имали број 6 и 9. У три смене су биле, била су три стражара у сменама, поред хангара су били два стражара гдје су били ровови, гдје су контролисали да неко не би, да не би неко побјегао. После тога онај ти стражари који су то контролисали ја сам био на пријавници, значи никад нисам имао контакта са тим стражарима, са тим лицима који су били у хангару. Сви ови свједоци што се помињу, који се помињу у овим изјавама да сам ја ту био када су они доведени у мјесецу мају, 29. маја 1992. године, није истина, зато што ја нисам био ту, зато што сам ја дошао крајем јуна 1992. године и све ове наводе што су изнешене против мене ово се све, ову је сву причу покренуо Зоран Ђорђевић зато што тај човјек је дошао у породичну кућу код мога зета и сестре да би од мене затражио новац, дошао у Бијељину и да би од мене тражио новац. И као што Зоран изјављује у својим изјавама да смо се ја и он виђали у Коњицу то није тачно, ја и Зоран смо се виђали код Куљанина Митра у Слијепчевићу у Шапцу гдје је, када је он дошао из Америке гдје је ту живио и радио, гдје је тај сусрет мој и његов био сасвим нормалан, значи нисам осјећао никакав страх, значи са тим човјеком сам имао један нормалан однос, значи никад том човјеку у животу нисам ништа нажао учинио, то могу да тврдим пред овим свијетом, пред цјелим богом ако треба да свједочим, том човјеку у животу нисам никад ништа нажао учинио, ето тај је човјек дошао да ми покуша да ми изнуди новац на основу само што сам ја био стражар у логору Челебић. Ту је он дошао у породичну кућу код мога зета и сестре био је са њим Куљанин Митар и он је мене, он кад је мене затражио новац као ти си био стражар у логору Челебић, ја кажем Зоране ја јесам био стражар у логору Челебић, ја не кријем то, јесам ја тебе икад у животу дохватио Зоране, јесам ти икада рекао ружну рјеч Зоране, јесам ти икада у животу чвоку опалио, „ниси“, и кад је он одговорио „ниси“, јесам ја после тога свега остао, јер сам се изнервирао нормално и он је затражио новац од мога зета и од моје сестре гдје сам ја рекао сестри и зету Зеленовић Ненаду и Зеленовић Мајди да уопште новац не треба да дају зато што се ја не осјећам кривим, зато што знам хвала богу да нисам никоме ништа учинио. Ту је био, ту постоје свједоци, ту је био свједок Куљанин Митар, био је Зеленовић Ненад, била је моја сестра Зеленовић Мајда, била је од зета мајка Зеленовић Радмила и када сам ја на једном моменту је мени Зоран показао слику на његовом мобилном телефону која је била моја слика, која је и дан данас на личној карти мојој, гдје сам ја остао изненађен, ја кажем Зоране зашто да ти мене оптужујеш, као „ти си био стражар, ја радим за СИП-у, ја радим за Тужилаштво, ја радим за ВБА, радим за...“, открива ратне злочине, ја кажем Зоране ти што год имаш значи пријави ја немам, ја ћу се пријавити гдје год хоћеш, ја хвала богу према теби нисам никад ништа учинио и онда сутрадан сам ја отишао и мој зет у Бијељину у полицијску станицу на пријавимо поводом тога догађаја шта се десило. И након неких 2 мјесеца ја сам добио телефонски позив од крим радника СИП-е, пошто сам ја живио код своје сестре зато што моја сестра у Бијељини има фирму која се бави воћем и поврћем дуги низ година, задњу деценију смо нон стоп ту у Србији, пошто ја код своје сестре возим камион, пошто сам шофер и задњу деценију смо нон стоп по Србији, цјелу Србију обишли смо са тим товаримо воће и

поврће, значи и сто пута сам долазио код Куљанина Митра у ресторан, гдје је Зоран живио, када се зоран повратио, значи сусретао се са Зораном, нормално однос нам је био, нисам осјећао страх зато што томе човјеку у животу никад нисам ружну рјеч рекао и да би након неког времена мене позвао крим радник СИП-е који ради у Сарајеву на телефон, ја кажем добар дан, добар дан, као ја сам крим радник СИП-е, као можемо ли обавити разговор са Вама, ја кажем није никакав проблем кад год желите ја ћу обавити разговор са вама, гдје сам ја позван од крим радника Мијовић Новак и ја и мој зет да дамо изјаве поводом тога догађаја као што смо и отишли и након неког извесног времена, након мјесец и по, два, дана ја сам позван од тужитељице која ради у суду БиХ која ради у Суду БиХ, која ради у Одјелу за ратне злочине која се зове Јукић Сања, гдје смо ја и зет отишли у Суд БиХ гдје смо дали изјаву поводом тога догађаја. Ја сам био на суђењу, ја сам добио позив од тужитељице, од госпође тужитељице Јукић Сање да иде на суђење које је било Мацић Есаду који је, јер сам ја био онај свједок тужилаштва, а Зоран Ђорђевић је био свједок одбране, пошто је Мацић Есад починио убиство, пошто је убио цивила у логору Челебић, значи ја сам свједочио да је Зоран од мене тражио новац, да је, могу сто посто, хиљаду посто да тврдим, милион посто да је Зоран узео од Мацића новац да га брани, да га брани ко што то имају изјаве свједока које је мој адвокат донио из Тужилаштва Босне и Херцеговине, гдје имају изјаве свједока гдје се Зоран ту свађао са појединим људима који су давали изјаве тужилаштву Босне и Херцеговине, значи и ове све наводе што је Зоран навео против мене су једна неистина, то је само једна неморална, тај свједок ја не могу да вјерујем да је тај човјек могао то урадити, којему човјеку у животу нисам ни чвоку опалио, нисам га никада у животу, нисам му ружну рјеч у животу рекао, а не било шта. И ове све свједоке које је он навео, које је он лично наговорио да дођу да посвједоче против мене, то је он све навратио, то је све ова прича је потекла од њега. И сви цивили који су по моме доласку када сам ја дошао у логор Челебић, сви свједоци који се помињу они су сви били доведени у логор прије него што сам ја дошао, значи није тачно да сам ја учествовао у тучи стражара који су доведени у мјесецу мају 29. маја 1992. године, као што пише у оптужници када је група цивила дошла 29. маја наишли су на шпалир стражара гдје није тачно, ја уопште нисам био ту када је, ја сам дошао крајем јуна 1992. у логор Челебић на дужност, значи није тачно. Сва ова оптужница што се односи на изјаве Зорана су нетачне. И како стоји у оптужници под тачком 4, да је група стражара као што су остали стражари непознати, а само је Хондо Самир познат Бори Мркајићу, где није тачно. Тога Бору Мркајића у животу никада нисам дохватио, нисам, јер сам људима чинио добра, нисам чинио. Ја сам многим људима доле помагао, као што имају изјаве мојих сведока који су дошли да кажу истину, људи који су дошли из Шведске да кажу истину овде, људи који су сведочили у Тужилаштву Босне и Херцеговине који су дошли овде у овај часни суд да кажу истину. Значи, да кажу истину, јер истина је истина. Ја нисам тако васпитан, моја, моја породица живи у Коњицу, Коњиц је мала средина. Моја сестра се удала за зета, за мога зета Зеленовић Ненада у јануару 1992. године, када је дошло до нарушавања међунационалних односа, где је моја породица доживела неки презир ту, били смо, били смо презирани. Значи, нисмо осећали се нормално и фино. Ти стражари који су били управа логора, који су знали да је у мене сестра удата за Србина, значи, они све што су то радили, радили су у тајности од мене, значи никада нисам, никада нисам био присутан ту када се нешто дешавало. Ја не кажем да ту није било премлаћивања, да није било малтретирања, да није било убистава. Ја не могу рећи да није то било, значи, то имају сведоци који кажу, то све, али да сам ја томе Зорану нешто нажао учинио у животу, ја бих рекао, па нешто сам му нажао учинио, али томе човеку у животу нисам ружну реч рекао. И како стоји у оптужници, нетачно је како стоји у оптужници, када је дошла група цивила који су

дошли на шпалир стражара, где је био Стојановић Милорад и Ђорђић Драган, значи у оптужници стоји да се то десило у јуну, половином јуна, а сведоци тврде да се то десило крајем маја 1992. године, где ја нисам био ту уопште. И група када је група стражара затворила те поједине, затворила у шахт, у шахт, значи уопште нисам био присутан ту где имају сведоци где могу да посведоче, то сутра у овоме суду, да кажу истину, да нисам томе Мркајићу говорио никада, ружну реч рекао, ни њему, ни било коме. Нетачни су и наводи када је дошао у посету Међународни црвени крж 13.08.1992. године, где је као што се тврди у оптужници, да је било 300 затворених цивила српске националности, где остали заробљени цивили се нигде не спомињу, само се спомиње Зоран Ђорђић и његов друг, Боро Мркајић. Значи, сва ова оптужница се заснива на једном неистинитом, једном неморалном, сведоку Зорану Ђорђићу. Ова сва прича је потекла од Зорана Ђорђића, зато што је, што сам ја њега пријавио у полицију, у полицију у СИП-у у Босни и Херцеговини, пошто је од мене изнуђивао новац, тако да се он мени овде осветио. Значи то је истина, ту нема говора.

Председник већа: То је то?

Опт. Хондо Самир: То је то.

Председник већа: Добро, сада је редослед такав, да Вам прво питања поставља Ваш бранилац, затим тужилац и затим ми. Мораћете тако да останете, изволите.

Адв. Славиша Продановић: Хвала, госпођо председавајућа. Само да појасним, оптужени је рекао СИП-а, то је обавештајна агенција Босне и Херцеговине, има назив СИП-а.

Председник већа: Добро.

Адв. Славиша Продановић: Реците Ви мени, Самире, да ли су ти затворени цивили закључавани?

Опт. Хондо Самир: Да, јесу, закључава се, кључеви од хангара били су код управника затвора и његовог заменика. Није могао нико да приђе хангару, осим управника и његовог заменика.

Адв. Славиша Продановић: А реците ми, те просторије које сте споменули, које се налазе када се улази.

Опт. Хондо Самир: Била је помоћна зграда, мањи објект и била је пријавница, значи у тој помоћној згради, у мањој, у помоћној згради је био управник и његов заменик, биле су неке собе за спавање, које су поједини ту, који су поједини стражари спавали. Био је неки „Шок“ Албанац, кога су звали Албанац, ја не знам му име уопште, ту је спавао и боравио. Ја нисам имао никада потребе да ту спавам, зато што сам имао породицу у Коњицу, значи сваки тај тренутак слободног времена, ја сам ишао кући и пошто сам имао супругу [REDACTED], када је родила [REDACTED] е, значи све то време које сам био слободан, искористио сам да одем својој супрузи, да јој помогнем, зато што је жена лежала, [REDACTED] могу и родни лист донети.

Адв. Славиша Продановић: Добро, добро, не морате ширити, извињавам се. Реците ми, како су ти цивили храњени?

Опт. Хондо Самир: Храна је, храна је долазила у већим посудама и у већим посудама је храна долазила и та лица која су ту храну довлачила, они су ту храну делили са списка управника и његовог заменика. Значи, храна је била лоша. У ратним условима, није могла ни бити боља. Ту храну смо и ми овај, стражари јели, зато што није било боље хране. Нисам имао никада потребе да уђем у хангар, зато што никада нисам имао потребе да улазим у хангар, зато што је управник имао кључ и заменик његов.

Адв. Славиша Продановић: Реците ми, ти цивили који су затворени у хангару, да ли су они вођени да раде неке послове?

Опт. Хондо Самир: Па, било је пар, ја сам, на пример, радио на пријавници као стражар, значи и у међувремену значи, неко је ту други дошао који је, јер су поједини људи ишли да цепају дрва, где је био Живак Жељко, где је био, шта ја знам, ови остали, где сам са људима имао добар однос, где сам људима помагао, где сам људима давао цигаре, када сам год имао цигаре, дао сам људима, помагао сам им, нисам им никада однемогао, учинио сам људима добро, а не зло.

Адв. Славиша Продановић: Да ли схватам да су ти послови рађени, вршени у кругу затвора?

Опт. Хондо Самир: Да.

Адв. Славиша Продановић: А реците ми, колико је, колико су хангари број 6 и број 9 удаљени од те пријемне зграде?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Адв. Славиша Продановић: Колико су удаљени хангари број 5 и број 6 од помоћне зграде, од улаза?

Опт. Хондо Самир: Били су неких 400-500 метара, ту негде.

Адв. Славиша Продановић: Да ли сте Ви могли да се крећете обзиром да сте рекли да сте радили на пријавници, да ли сте могли да се крећете?

Опт. Хондо Самир: Па зависи, све по наређењу управника и његовог заменика, значи, ако је требало да одем нешто да урадим, значи, то сам морао отићи.

Адв. Славиша Продановић: А тај комплекс војни да ли је био жицом ограђен?

Опт. Хондо Самир: Јесте, била је около жица, само је била по врху жица, по врху објекта је била жица.

Адв. Славиша Продановић: А та два стражара што сте рекли, који су били поред хангара број 6 и 9, да ли су они били наоружани?

Опт. Хондо Самир: Да, била су два рова око којих су контролисали да неко не би побегао ту из хангара и тако.

Адв. Славиша Продановић: Немам више питања, хвала Вам.

Председник већа: Добро, хвала. Изволите, тужилац.

Заменик тужиоца: Господине Хондо Самире, да ли се Ви сећате да сте давали своју одбрану у поступку истраге коју је водио тужилац, у конкретном примеру, то сам био ја?

Опт. Хондо Самир: Да, 25.04.2013. године.

Заменик тужиоца: Добро. Да ли остајете при тој одбрани коју сте тада дали у поступку истраге пред тужиоцем?

Опт. Хондо Самир: Па остајем, то је што сам рекао, то је.

Заменик тужиоца: Да ли има нешто да бисте изменили?

Опт. Хондо Самир: Па нема, то је, господине тужиоче, што сам рекао, то мислим стојим иза тога.

Заменик тужиоца: Тада сте говорили као и данас, у свом излагању и на питања браниоца, где су све били затворени цивили и кажете да Ви нисте улазили у хангаре број 6 и број 9, да ту нисте имали потребе да долазите, јер сте били стражар на пријавници, а онда кажете да сте са тим лицима делили добро, да сте давали хлеба, да сте давали цигаре, а опет кажете, пре тога, да та лица која су доносила храну, они су и делили храну. Па молим да ми објасните, где сте Ви та лица сретали, када сте их видели, где сте их видели, када сте им давали цигарете и то делили хлеба, како кажете?

Опт. Хондо Самир: Господине тужиоче, ја по наређењу управника где су поједини ту заробљени цивили који су ту били, где су ишли да цепају дрва, где су, где је мени управник или његов заменик рекао, иди као, он је узао два, три лица, где смо отишли да људи цепају дрва, где сам ја био присутан са тим цивилима српске националности, где сам проводио ту време са њима, где су они радили.

Заменик тужиоца: Где су та дрва цепана?

Опт. Хондо Самир: Молим? Поред хангара број 6, више хангара број 6, неких можда педесет метара.

Заменик тужиоца: А како сте Ви ту дошли до тог хангара број 6?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Заменик тужиоца: Како сте дошли до тог места?

Опт. Хондо Самир: Господине тужиоче, ја, значи добио сам наређење да од управника и његовог заменика и они су узели лица која су била у хангару и ја сам та

лица преузео и значи та лица су била са мном, где сам ја био ту присутан са њима, када су они цепали та дрва.

Заменик тужиоца: Где сте их преузели?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Заменик тужиоца: Где сте их преузели?

Опт. Хондо Самир: Преузео сам их, та сам лица преузео зато што су доведена до управне зграде и са тим лицима сам ја отишао, отишао на место где су та дрва цепана.

Заменик тужиоца: А ко их је довео до управне зграде?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Заменик тужиоца: Ко је та лица довео?

Опт. Хондо Самир: Та лица су довели стражари који су били ту, та лица су довели из хангара до пријемне зграде, до управне зграде, где је био управник и његов заменик. И та лица која сам ја спровео значи од портирнице право, значи, не иде се хангару, не иде се хангару лево, него има пут који води право и уопште нисам имао потребе да идем хангару број 6.

Заменик тужиоца: Који је разлог да Ви сада замењујете та лица, стражаре који су их довели до управне зграде, па да они не иду даље са тим цивилима, него сте Ви?

Опт. Хондо Самир: Зато што је ту било лица која су, која су у међувремену су мене заменила на стражи и онда је мени управник и његов заменик наредили, иди са тим лицима, као да се та дрва цепају горе.

Заменик тужиоца: Разумео сам да је Вама смена истекла или је?

Опт. Хондо Самир: Не, ја сам завршио смену и онда сам, онда ми је управник наредио да одем са њима или његов заменик, да одем са њима да припазим да они цепају та дрва.

Заменик тужиоца: Када сте отишли тамо са њима, јесте били наоружани?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Заменик тужиоца: Јесте имали наоружање?

Опт. Хондо Самир: Нисам имао потребе, нисам имао потребе да имам оружје уза себе.

Заменик тужиоца: А да ли се сећате неких од тих лица која сте?

Опт. Хондо Самир: Па сећам се, зато што је био Живак Жељко, па био је Ђорђић Драган, била су та лица која су ту цепали та дрва.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате још неких лица која су ту била затворена, да их Ви познајете?

Опт. Хондо Самир: Па, не могу да се сетим, господине тужиоче.

Заменик тужиоца: Да ли је било још неких прилика да будете непосредно у контакту са тим затвореним лицима, осим овога када су цепана дрва?

Опт. Хондо Самир: Јесте, господине тужиоче, значи, ја када сам радио на пријавници, значи Зоран, управник затвора или његов заменик, када су Зорана доводили, када му је долазила посета, његова супруга када је била у посети, значи, јесам био, био сам присутан, зато што сам том Зорану, са тим Зораном чинио добра, зато што сам му излазио у сусрет, господине тужиоче, што сам га остављао по сат времена када сам радио на пријавници, да са својом супругом поприча, да, јер знам како је.

Заменик тужиоца: А колико је било времена дозвољено да се остане у тој посети?

Опт. Хондо Самир: Све зависи, сат, сат и по времена, све зависи од управника, колико дозволи.

Заменик тужиоца: А зашто кажете да сте Ви дозвољавали сат времена? Да ли се то Вас тицало или се за то питао управник?

Опт. Хондо Самир: То је све наређивао управник, значи, све је то управник наређивао, али сам ја.

Заменик тужиоца: Ако наређује управник, зашто истичете Вашу заслугу за посете?

Опт. Хондо Самир: Али ја сам излазио у сусрет Зорану, зато што сам му излазио у сусрет, зато да му помогнем, зато да се са својом женом, што дуже времена проведе.

Заменик тужиоца: Да ли сте се Ви раније познавали са Зораном?

Опт. Хондо Самир: Не, знам Зорана, знам Зорана из Коњица, зато што сам ја радио у индустрији у Коњицу и знам Зорана да је радио у „Гадеју“, али никада са њим нисам имао никакав однос, ни другарски, ни пријатељски, ништа.

Заменик тужиоца: Хтео сам да Вас питам, да ли сте Ви то лице познавали као Ђорђић Зорана или је он као Ђорђић Зоран познавао Вас као Хондо Самира пре рата?

Опт. Хондо Самир: Није Зоран, није мене Зоран онај познавао уопште, значи, а можда из виђења, а ја уопште Зорана, Зоран није живео у граду Коњицу, он је живео у овом месту Градина.

Заменик тужиоца: Ви сте у поступку истраге рекли да сте били мобилисани у 43. бригади и да сте у ту бригаду ступили негде 25.-26. маја 1992. године, али сте то изјавили тако као, цитирам: „Не знам стварно конкретно када, има онде датум, када пише, значи 26., ту негде, 25.-26. сам ја ступио у бригаду“, па Вас ја онда питам, „да ли је то било у мају 1992. године“, Ви кажете, 1992., „да“. Ово да разјаснимо, да ли се ради о мају 1992. године, 25.-26., или је реч о неком другом датуму?

Опт. Хондо Самир: Да Вам кажем, тужиоче, значи бригада је формирана крајем маја, 25. маја 1992. године. Значи, ја сам се у бригаду јавио и значи речено је да идем кући и да се сваки дан јављам, пошто, као што сам то и чинио и значи распоређен сам тек у јуну, крајем јуна 1992. године као стражар у логору „Челебићи“, где то могу да тврдим пред целим светом, пред Богом.

Заменик тужиоца: Да ли сте се Ви 25.-26. маја па надаље налазили у бригади или сте се налазили код куће?

Опт. Хондо Самир: Па ја сам онако као што сам Вам рекао.

Заменик тужиоца: Све то пред крај јуна?

Опт. Хондо Самир: Као што сам Вам рекао, господине тужиоче, значи ја сам, сваки дан се јављао у бригаду, тако ми је речено да се сваки дан јављам у бригаду, где сам се јављао и одлазио кући, где нисам, где нисам имао никакав распоред.

Заменик тужиоца: Када се Ви јављате сваки дан, изјутра, око подне, увече?

Опт. Хондо Самир: Па зависи, ујутру, одем, јавим се у бригаду и после.

Заменик тужиоца: Ко ме сте се јављали?

Опт. Хондо Самир: Био је, био је ту Пајић Енес, он је био, Пајић Енес, био је неки Церовић Митхат и ти људи који су били у команди бригаде.

Заменик тужиоца: Када сте задужили наоружање?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Заменик тужиоца: Када сте задужили наоружање?

Опт. Хондо Самир: Наоружање сам, господине тужиоче, задужио, нисам уопште ни задужио наоружање, значи наоружање сам добио када сам дошао у логор „Челебићи“, пошто је то наоружање било у логору „Челебићу“, нису биле ни аутоматске пушке, него, не знам, било је можда пар неких аутоматских пушака, оно су све биле дрвене, са дрвеним кундацима.

Заменик тужиоца: И како се то дешава да одлазите за „Челебић“?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Заменик тужиоца: Како се дешава то да одлазите у логор „Челебић“? Да ли Ви долазите па се јавите, па Вам они кажу, отиђи у логор „Челебић“ или се ту формира нека група, јединица, вод?

Опт. Хондо Самир: Значи, када сам дошао у команду бригаде, значи речено ми је, речено ми је да идем на дужност стражара, крајем јуна 1992. године да идем на дужност стражара у „Челебић“, као што сам то и чинио значи.

Заменик тужиоца: Да ли сте сами тада одређени за стражара или је још неко поред Вас био?

Опт. Хондо Самир: Па, било је још пар тих, био је неки, шта ја знам, Ђомор Амир, био је Турак Џевад, они исто су распоређени доле у, као стражари у логору „Челебић“.

Заменик тужиоца: Колико је вас тада отишло у „Челебић“ када си и ти отишао?

Опт. Хондо Самир: Па ја мислим три, тројица нас су послата на дужност стражара у „Челебићима“.

Заменик тужиоца: Такође, Ви сте у поступку истраге говорили о условима у логору „Челебић“, па сте рекли да су ти лоши услови били ту, цитирам, „у тим хангарима, значи то су били лоши услови, нормално, значи, то онај, људи ти били су ту, кроз лоши услови, то знам од тих стражара, јер ја и тако“, остало је то до краја недоречено. А занима не, откуда Вама сазнањ е да су ти услови лоши, односно, какви су услови били, па их Ви квалификујете као лоши?

Опт. Хондо Самир: Па лоши су услови били, зато што су ти заробљени цивили, који су били у хангарима, значи људи нису имали услова никаквих, значи они су били под лошим условима, нормално.

Заменик тужиоца: Шта то значи, лоши услови?

Опт. Хондо Самир: Па људи који су били у тим хангарима, као што ја нисам имао потребе да улазим у хангаре, пошто сам чуо од осталих стражара да су ти људи спавали на бетону, ја немам шта да кријем ту, господине тужиоче, ја причам истину.

Заменик тужиоца: А откуда знате да су?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Заменик тужиоца: Да спавају на бетону, откуда знате?

Опт. Хондо Самир: Па од осталих стражара који су ту, од Живак Жељка, који је био, који је био ту, од Драгана Ђорђића који је ту био заробљен, значи од њих, значи.

Заменик тужиоца: Јесте ли Ви њих питали, овај, на чему спавате, па Вам они одговорили?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Заменик тужиоца: Јесте Ви њих, Живак Жељка и тог овај Радована питали, на чему спавате у хангарима, па Вам они одговорили, па тако знате?

Опт. Хондо Самир: Па, знам да су били, господине тужиоче, лоши услови ту у тим хангарима, значи ти стражари који су били, Живак и Драган Ђорђевић су наравно се жалили људи који су лежали ту на бетону, значи, то је.

Заменик тужиоца: Па да, али интересује ме, откуда знате да они леже на бетону?

Опт. Хондо Самир: Па зато што сам био са њима у, зато што сам причао са њима у вези тога.

Заменик тужиоца: Па Вам они кажу, ми лежимо на бетону?

Опт. Хондо Самир: Да.

Заменик тужиоца: Добро. Има ли још нешто што би Вас навело на закључак да су ти услови били лоши, осим што су спавали на бетону?

Опт. Хондо Самир: Па шта да кажем, господине тужиоче, мени је тих свих заробљеника било жао, значи ово све што кажем, значи, истина је, значи ово је, мени је тих заробљеника било жао, али ја те заробљенике нити сам ту довео, нити сам их ја мучио, нити сам их малтретирао, нити сам их ислеђивао, нити било шта. Значи ако сам тим људима могао да помогнем, господине тужиоче, ја сам излазио њима у сусрет, значи толико сам кеса убацио преко жице, која је била, значи жица, толико сам кеса убацио тим појединим заробљеницима који су били доле, у томе логору, значи где сам им излазио у сусрет, господине тужиоче, јер сам, те супруге су доносиле те кесе, јер нисам смео од командира и његовог управника да то урадим, али сам то криомице урадио, убацио кесе.

Заменик тужиоца: Добро, објасните ми мало око тих кеса, откуда Вама те кесе, шта се у кесама налазило?

Опт. Хондо Самир: Налазила се храна, господине тужиоче, те супруге.

Заменик тужиоца: Ко је те кесе донео Вама?

Опт. Хондо Самир: Па то су биле, те кесе су биле, пошто, када сам био радио на пријавници, значи, тај управник и његов заменик, тај дан нису били вољни и нису дозволили да те супруге од тих заробљених цивила, да убаце храну. Онда сам ја поједине те женске, жене знао које су биле, од тих заробљеника који су били ту у томе логору, значи ја сам отишао доле ниже да узмем те кесе да убацим те кесе да помогнем, да им се дадне храна.

Заменик тужиоца: Где сте те кесе убацивали?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Заменик тужиоца: Те кесе, где сте убацивали?

Опт. Хондо Самир: Па убацивао сам те кесе, доносио сам, после сам те кесе, донео до хангара број 6, где је Живак Жељко изашао, где је овај.

Заменик тужиоца: А откуд он да изађе када сте Ви донели то?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Заменик тужиоца: Откуд Живак Жељко да изађе када сте Ви то донели? Јесте Ви неке рекли да га зовне или сте га Ви звали да изађе?

Опт. Хондо Самир: Зато што сам замолио тога стражара који је био ту да га зовне, па да му дадем, да му уручим кесе ту, које му је супруга донела.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате, који је то стражар?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Заменик тужиоца: Да ли се сећате, који је то био стражар?

Опт. Хондо Самир: Био је неки Чанцић који је, који је, јер сам му ја рекао, пусти да, Чамцић неки, коме сам ја рекао, пусти да убацим човеку кесу, знам човеку да је лоша храна, да су лоши услови, пусти човек да једе, нормално.

Заменик тужиоца: А откуд знате да је лоша храна?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Заменик тужиоца: Кажете, знам да је лоша храна. Одакле знате да је лоша храна?

Опт. Хондо Самир: Зато што смо и ми, господине тужиоче, и ми ту храну јели, та храна која је доведена у већим посудама, значи и ми смо ту храну јели, ти стражари који су били ту, јер нисмо имали бољу храну, господине тужиоче.

Заменик тужиоца: Добро, овај, та храна, пошто сте и ви јели, шта њој фали, да ли нема довољна количина или је у питању квалитет хране?

Опт. Хондо Самир: Па нема меса, фали јој, фали јој, то је храна који је, пасуљ који је воденасти, није то нека квалитетна храна, господине тужиоче.

Заменик тужиоца: А да ли се сећате још некога, да сте још неке кесе односили?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Заменик тужиоца: И давали, осим овог?

Опт. Хондо Самир: Па Ђорђевић Драгану исти и свим тим којим сам могао да помогнем, излазио сам у сусрет, господине тужиоче, значи то.

Заменик тужиоца: Где је Живак Жељко био, у ком хангару, а где овај Драган?

Опт. Хондо Самир: Били су у хангару број 6.

Заменик тужиоца: Колико је хангар број 6 удаљен од пријавнице?

Опт. Хондо Самир: Па удаљен је неких можда 400-500 метара, господине тужиоче, нисам ја.

Заменик тужиоца: Ко остане на пријавници када Ви одете?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Заменик тужиоца: Ко остаје на пријавници када Ви одете, да ли остане било ко?

Опт. Хондо Самир: Ту је било, господине тужиоче, помоћна зграда и поједини стражари који су ту били, који су спавали. Значи, замолио сам некога од њих да остане ту на десет минута, да бих ја то однео кесу Живаку или Драгану или некоме од њих.

Заменик тужиоца: Ви ово сада што сте изјавили, нисте говорили у поступку истраге, већ сте тврдили да Ви код хангара ни близу нисте прилазили. Да ли се овога сада накнадно сећате?

Опт. Хондо Самир: Али нисам имао потребе, господине тужиоче, да улазим ја у хангар. Ја јесам долазио до испред хангара, али ја нисам имао потребе да улазим у хангар, нити сам икада улазио у хангар.

Заменик тужиоца: Такође у поступку истраге Ви сте говорили око тог односа између Вас и стражара, како би и овај, затворених цивила, како би то изгледало да Ви њима нешто помогнете, па кажете овако, цитирам: „Да сам ја нешто рекао да покушам нешто, значи мој живот би био у опасности. То су такви људи били, схватате“, причате о својим колегама, стражарима. „Значи тај Ланцо Есад, који је био малолетник, био је будала, значи да ја њему нешто кажем, да сам ја нешто смео рећи, ја сам том момку сто пута рекао, ма пусти људе те, болан, што ти ти људи, болан, шта ти раде, болан, па ти су људи овде дошли, нису њихова деца плачу, шта су они ту, ти њихови родитељи плачу, шта су они у том логору“. Е сада кажете да сте ипак прилазили овај тим хангарима и овај контактирали са стражарем, да позове, да предате кесу са храном, затвореном цивилу и ништа Вам се није десило.

Опт. Хондо Самир: Да.

Заменик тужиоца: Објасните ми то мало, говорили сте о томе да Ви не смете да предузмете ништа овај, јер стражари су били, овај, такви, да Ви, да је Ваш живот био у опасности.

Председник већа: Бранилац сугерише нешто, тужиоче. Питање, питање.

Адв. Славиша Продановић: Молим Вас, да Вам кажем, не видим смисао ових питања, није он рекао да су сви стражари били опасни. Дакле, он је рекао у истрази.

Председник већа: Он је означио овог.

Адв. Славиша Продановић: Делића и Ланцу, нису они били 24 сата ту.

Председник већа: А малопре је говорио о неком другом стражару, је ли тако, када је питан да дода храну.

Адв. Славиша Продановић: Он је у истрази спомињао стражаре јако опасни, који су дали пред Међународним судом Делића и „Зенгу“ а споменуо је и дванаест стражара, да је затекао, нису дакле сви били лоши, него су ова двојица, он је апострофирао ове и не знам сврху питања. Хвала. Ипак треба пустити оптуженог.

Председник већа: Тужилац ту види разлику, ту види разлику, сада предочава ту разлику, разлику, сада каже, питао је стражаре да дода кесу, а овде у истрази каже, то би било опасно.

Заменик тужиоца: Да.

Председник већа: То је суштина.

Заменик тужиоца: И мислим да је потребно да одбрану да окривљени а не бранилац, да.

Председник већа: Бранилац није дао одбрану.

Заменик тужиоца: Може он да објасни, нису били сви опасни, овај или јесу били опасни.

Председник већа: Е сада сте му рекли, сада сте му рекли сви и сада ћемо да идемо даље. Искључите микрофон, молим Вас. Е, наставите даље, одмах сада када је већ ово овако завршено.

Заменик тужиоца: У поступку истраге, дакле, говорили сте да не смете да чините нешто добро према овима, нити да их заштитите, зато што су стражари били опасни, а сада кажете, да сте ипак ишли код хангара број 6 и рекли стражару, позови Живак Жељка да изађе, да му дам кесу.

Опт. Хондо Самир: Да.

Заменик тужиоца: Па сада објасните, мало, да ли објашњавате на начин на који је то бранилац сугерисао, да нису сви били опасни стражари?

Председник већа: Па и Ви сте то рекли, то сте и Ви рекли, не мора сада, човек овде даје одбрану и тешко сада да може такве заплете да разуме. Добро, да идемо даље.

Заменик тужиоца: Добро. Говорили сте о Вашем завршетку...

Радник судске страже: Режија тражи пет минута паузу.

Председник већа: Добро. Наставићемо, мало сте растужили окривљеног.

Настављено након паузе ради припреме режије и отклањања техничких сметњи.

Па сада настављамо са овим питањима која поставља тужилац окривљеном и сада ја да замолим да се окривљени врати. Да ли можемо да наставимо? Јесте, да ли можемо, господине Хондо?

Опт. Хондо Самир: Може, можемо да наставимо.

Заменик тужиоца: У поступку истраге, господине Хондо Самире, Ви сте се изјаснили да сте у логору „Челебић“ били негде око два месеца, два и по, тако отприлике и онда сте отишли у бригаду, па каже, „отишао сам на линију“. Где сте отишли то у бригаду, где је та бригада била, односно где је та линија била?

Опт. Хондо Самир: Та бригада је била смештена на згради команде, Мусале, господине тужиоче, да сам распоређен на линију ту, око Коњица где је била линија око града.

Заменик тужиоца: Где, према ком месту је линија била?

Опт. Хондо Самир: Молим? То је било према Борачком језеру, ако сте чули за Борачко језеро у Коњицу.

Заменик тужиоца: Да. Колико је то Борачко језеро удаљено од те Мусале?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Заменик тужиоца: Колико је Борачко језеро удаљено од Мусале?

Опт. Хондо Самир: Двадесет километара, Борачко језеро.

Заменик тужиоца: Чиме сте отишли на ту линију и како?

Опт. Хондо Самир: Нисте мене Ви, господине тужиоче, разумели. Значи Борачко језеро је, ту су биле линије, положаји српски положаји, а место Мусала то где је била зграда од команде, то је место Мусала, тако се зове, а Борачко језеро, то су линије биле, положаји, где су били српски положаји.

Заменик тужиоца: Е па занима ме ово, на линију, шта подразумевате под тим, линију, отишао сам на линију?

Опт. Хондо Самир: На положај, на линија та.

Заменик тужиоца: Па где је Ваш положај тада био?

Опт. Хондо Самир: Положаји су били од Коњица неких можда пет, шест километара удаљени.

Заменик тужиоца: Можете ли да определите, које место, где сте се Ви тада налазили?

Опт. Хондо Самир: Значи, било је, господине тужиоче, било је место Превља, где је ту била линија између муслиманских и српских снага, значи било је место Бела, где је била линија између муслиманских и српских снага, било је место Паклина, где је била линија између муслиманских и српских страна, између муслиманске и српске стране, значи те линије које су биле около града Коњица.

Заменик тужиоца: Е, боравите ли Ви на линији све време или се враћате у Мусалу или?

Опт. Хондо Самир: Господине тужиоче, значи те су смене биле по четири, пет дана, значи, одлазило се кући и све тако, значи биле су две смене по тим линијама.

Заменик тужиоца: Када сте четири, пет дана, овај, да ли то хоћете да кажете да сте четири, пет дана на линији, не идете кући или идете свако вече кући?

Опт. Хондо Самир: Не, господине тужиоче, значи те линије које су, положаји који су били између муслиманских и српских страна, значи те су линије биле около града, значи то се чувало у случају да, у случају да не буду неки.

Заменик тужиоца: Добро, али мене занима, Ви када одете на линију, колико времена проведете на тој линији?

Опт. Хондо Самир: Па рекао сам Вам господине тужиоче, четири дана проведеш на линији, одеш, вратиш се кући и тако.

Заменик тужиоца: Значи четири дана непрекидно?

Опт. Хондо Самир: Да.

Заменик тужиоца: Добро, када напуштате ту прву линију.

Опт. Хондо Самир: Положаје, да.

Заменик тужиоца: Долази неко да Вас мења?

Опт. Хондо Самир: Долази, биле су две смене, господине тужиоче.

Заменик тужиоца: Добро, и где Ви одлазите?

Опт. Хондо Самир: Одлазим кући, господине тужиоче.

Заменик тужиоца: Како одлазите кући?

Опт. Хондо Самир: Одлазим кући са линије, идем својој породичној кући у Коњицу.

Заменик тужиоца: Како се Ви сада јављате поново у јединицу?

Опт. Хондо Самир: Ја сам господине тужиоче већ у јединици, значи ја сам био у јединици, значи, у 43. бригади сам ја већ био, на списку значи где сам био војник, значи био сам.

Заменик тужиоца: Добро, када сте четири дана тамо, Ви имате овај, неколико дана слободно или један дан или?

Опт. Хондо Самир: Не.

Заменик тужиоца: Или немате слободно?

Опт. Хондо Самир: Господине тужиоче, значи, истину причам, линије су биле по четири дана, значи четири дана једна смена, а друга смена четири дана и све се тако мењало, значи до, док нисам, док није престао сукоб.

Заменик тужиоца: А откуд Ви сада знате да се поново јавите или се не јављате више?

Опт. Хондо Самир: Где?

Заменик тужиоца: На положај?

Опт. Хондо Самир: Па рекао сам Вам, господине тужиоче, значи када пођемо на смену после четири дана, када сам слободан после смене, када сам слободан кући, онда нас командир у бригади, онда нас он одведе на положај, где су били положаји око Коњица.

Заменик тужиоца: Да ли они Вас поново од куће зову да дођете на положај или?

Опт. Хондо Самир: Не, знало се то, господине тужиоче, значи ако си четири дана у смени, значи идеш кући, ако си четири дана слободан, пети дан идеш.

Заменик тужиоца: А колико времена проведеш код куће?

Опт. Хондо Самир: Па нон стоп сам проводио кући.

Заменик тужиоца: Колико?

Опт. Хондо Самир: Нон стоп значи, значи четири дана, ако сам на смјени господине тужиоче, четири дана сам кући слободан господине тужиоче.

Заменик тужиоца: Значи, по четири дана, четири дана тамо, четири? Добро. Нисам Вас најбоље разумео.

Опт. Хондо Самир: Јер нису то били неки велики положаји око града, то је значи само било, само су били положаји на пар места.

Заменик тужиоца: Кажете тамо Мусала ту је команда бригаде била, шта је то Мусалап?

Опт. Хондо Самир: То је био штаб некадашње територијалне одбране господина тужиоце.

Заменик тужиоца: А шта је ту било у цивилству, који су то објекти, пре рата шта је било?

Опт. Хондо Самир: Ту је била територијална одбрана, значи штаб територијалне одбране где су били ту смештени, људи који су били у територијалној одбрани, тај Пајић који је био у територијалној одбрани.

Заменик тужиоца: Да ли је ту неки спортски центар, хала?

Опт. Хондо Самир: Па има неких можда километар од те зграде неки спортски центар, има спортски центар.

Заменик тужиоца: Да ли знате шта се ту дешавало, је ли ту неко био смештен?

Опт. Хондо Самир: Ви господине тужиоце асоцирате, знам ја шта Ви асоцирате на затвор на Мусали који се спомиње и ти поједини сведоци, ја нисам никад био, значи поједини ти сведоци се спомињу зато што је сва прича потекла од Ђорђевића Зорана и значи сва се прича асоцира на њега, значи све је ова прича кренула од њега и значи мене наводе да сам ја био на том мјесту Мусала где нисам никад имао потребе да идем, то место Мусала зато што сам ја крајем августа 1992. године напустио Таблове

значи пошто сам опет се јавио у бригади где сам ишао на линију, значи ишао сам на линију која је била на пределу, била је у Бијелој између српске и муслиманске стране.

Заменик тужиоца: Добро, да резимирамо око тога. Значи, команда 43. бригаде којој сте Ви припадали је смештена у згради Територијалне одбране, а спортски центар је од те зграде удаљен око километар?

Опт. Хондо Самир: Тако нешто господине тужиоце.

Заменик тужиоца: А да ли знате некога из Ваше бригаде ко је био ту стражар тог спортског центра?

Опт. Хондо Самир: Не.

Заменик тужиоца: Још једну чињеницу коју Ви у вези лица која Ви стално помињете да Вам је овај поступак који се води напаковао, то је тај Ђорђевић Зоран, али сте у поступку истраге у вези Вашег и његовог односа говорили о томе да сте Ви радили у УНИС у Коњицу и да је Зоран радио у УНИС?

Опт. Хондо Самир: Ја се извињавам, само сам предлажем господине тужиоче.

Заменик тужиоца: Добро.

Опт. Хондо Самир: [REDACTED]

Заменик тужиоца: У вези Вас и Ђорђевић Зорана хтео сам да Вас питам да мало појасните пошто сте у поступку истраге говорили да сте и Ви запослени били у УНИС и да је и Ђорђевић Зоран био?

Опт. Хондо Самир: Зоран је био запослен.

Заменик тужиоца: На којим сте Ви пословима радили, а на којим пословима је радио Зоран?

Опт. Хондо Самир: Ја сам био господине тужиоче у творници, металској творници у Коњици, та творница се звала „ТДК стругарни делови“, а Зоран је радио у Тадиву, то је било објекат до објекат, све је то било у склопу УНИС где је УНИС производио некад резервне делове за, ја сам радио у фабрици која је производила резервне делове за ИМТ за тракторе, за делове за „Црвену заставу“ сам производио где сам био металски радник у Коњицу у Игману где сам радио шрафе све за „Црвену заставу“, за Крагујевац смо радили што је био то комплекс који је.

Заменик тужиоца: У ствари је било та творница УНИС, значи.

Опт. Хондо Самир: А био је војни објекат који је био смештен у, не знам Ви сте можда упознати који су били тунели.

Заменик тужиоца: У том објекту где сте Ви радили или послови на којима сте радили, да ли сте имали прилике да се срећете са Ђорђевић Зораном?

Опт. Хондо Самир: Значи никад нисам имао прилику да се ја сретнем са Зораном, ја Зорана знам из виђења из града, значи из виђења га знам, значи ја сам градско дете, Зоран је нормално био.

Заменик тужиоца: Јесте, дакле као могло би се закључити али 'ајде да Вас питам, с обзиром на те контакте из цивилства да ли сте са Ђорђевић Зораном имали било какав конфликт?

Опт. Хондо Самир: Никад у животу господине тужиоче.

Заменик тужиоца: У вези чега?

Опт. Хондо Самир: Никад у животу ја том човеку нисам ништа нажао учинио и дан-данас нисам ружну ријеч рекао, ружну му ријеч у своме животу никад нисам га погледао га мрко, а не било шта да сам му рекао, а он је мојој сестри кад је била на слави у рату кад је била на слави кад је рекао мојој сестри кад ја пустио своју сестру, кад је се рат завршио, кад је моја сестра добила провокацију од тог Ђорђевић Зорана зато [REDACTED], а Зоран је тада

провоцирао да је она балинка, да је она ово, да је она оно. Ја нисам тако васпитан, моја породица ме није тако васпитала господине тужиоче.

Заменик тужиоца: Добро. Немам више питања.

Председник већа: Добро.

Председник већа констатује да када прича о увредама које је оштећени Ђорђевић Зоран нанео његовој сестри и када прича о томе како је васпитан, окривљени плаче.

Е, сад реците ми да ли сте спремни да наставимо или желите да се одморите и да направимо паузу?

Опт. Хондо Самир: Како Ви госпођице судинице како Ви желите.

Председник већа: Да ли можете да наставите?

Опт. Хондо Самир: Па могу, ја сам већ 10 дана прехлађен стварно, примам терапију, имам упалу грла и то па Ви ако.

Председник већа: Добро. Хоћете да ми кажете овако, евидентирано је неко време овде у оптужници, односно означено период током јуна, јула и августа, па онда 29. мај о коме сте се Ви изјашњавали па онда опет почетак јуна и тако то су ти, то је то време извршења дела које овде фигурира у оптужници, значи јун, јул и август, онда 29. мај, а Ви кажете да сте када мобилисани?

Опт. Хондо Самир: Ја сам мобилисан 29. маја.

Председник већа: 29. маја или 26. и 27?

Опт. Хондо Самир: Па ту је 26, 27, 29.

Председник већа: Да ли је то негде евидентирано у некој Вашој војној књижици?

Опт. Хондо Самир: Има у војној књижици, има у Војном одсеку постоји папир кад сам мобилисан. Значи, може то мој адвокат да донесе.

Председник већа: Али Ви то имате тај документ, ту војну књижицу код себе?

Опт. Хондо Самир: Има кући.

Председник већа: Не, мислим код куће не овде наравно?

Опт. Хондо Самир: Да ли овде поседујем?

Председник већа: Да ли Ви поседујете у својим личним документима, у Вашој кући војну књижицу?

Опт. Хондо Самир: Поседујем у мојој кући књижицу, да. Није то књижица госпођо судиница, него је то папир које време сам проводио у армији, у бригади, које сам време проводио у тој бригади.

Председник већа: То је потврда нека или шта?

Опт. Хондо Самир: Па то је потврда, потврда има у Војном одсеку, то може мој адвокат.

Председник већа: Наложитићу Вам то да донесете тај документ који имате код куће да и браниоцу такође такав документ ћу наложити. Да ли у том документу који имате, мада сада причамо, а то ћемо моћи да прочитамо, да ли је тамо уписано у коју сте Ви јединицу распоређени?

Опт. Хондо Самир: Па постоји, уписано је, има уписано која бригада, од којег времена сам био у бригади и све то. Значи, постоји све уписано.

Председник већа: Хоћете онда да ми кажете шта је било, како сте Ви били обучени, каква је била Ваша униформа, да ли сте имали униформу, шта сте имали од обуће?

Опт. Хондо Самир: Па на почетку оно док је, значи после су нам кад сам распоређен крајем јуна 1992. године ту су нам поделили.

Председник већа: Интересује ме овај логор „Челебић“?

Опт. Хондо Самир: У команди, у бригади су нам дали униформу пошто.

Председник већа: Добро, само ми кажите каква?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Председник већа: Каква је била униформа?

Опт. Хондо Самир: Била је маскирна униформа.

Председник већа: Маскирна, зеленкасте боје?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Председник већа: Зеленкасте или плаве боје?

Опт. Хондо Самир: Шарена она униформа, шаренкаста униформа.

Председник већа: Као војна?

Опт. Хондо Самир: Као војна, да, да.

Председник већа: А на ногама?

Опт. Хондо Самир: Чизме су нам биле нормално које смо имали чизме.

Председник већа: Да ли сте носили ознаку муслиманске војске?

Опт. Хондо Самир: Не.

Председник већа: Нисте? Зашто?

Опт. Хондо Самир: Па нисам имао потребе.

Председник већа: Да ли су други у логору чувари носили или не?

Опт. Хондо Самир: Нисам ни обраћао пажњу поштено да Вам кажем госпођо судиница.

Председник већа: Кажите ми онда још каква је та, какво је то Ваше оружје било, шта сте Ви лично задужили?

Опт. Хондо Самир: Ја нисам задужио оружје у команди бригаде него то кад сам дошао доле у логор „Челебић“, значи донето је то оружје, било је у логору „Челебић“ где није било много наоружања, значи биле су три смене у стражи, значи била је на свакој смени је био по један стражар, значи само су се мењале пушке које су стражари имали.

Председник већа: Значи, ви узмете пушку када дођете ту на дужност и онда је оставите?

Опт. Хондо Самир: Кад дође други стражар узме ту моју пушку.

Председник већа: Ту исту пушку?

Опт. Хондо Самир: : Да.

Председник већа: Добро, онда ми опишите која је то врста наоружања била, шта је то било?

Опт. Хондо Самир: Рекао сам ја господину тужиоцу било је ту пушака које су биле.

Председник већа: Рекли сте два, три аутомата, неке?

Опт. Хондо Самир: Били су неки дрвени кундаци, било је неких преклопни кундак и то.

Председник већа: Нема правила, ви сте узимали било који од њих, нема правила који сте?

Опт. Хондо Самир: Па тако је то, значи било је, значи.

Председник већа: Кажите ми, по чему памтите да сте крајем јуна, значи овде кажете 26, 27, 29. мај сте се мобилисали, по чему памтите да сте крајем јуна распоређени у овај „Челебић“?

Опт. Хондо Самир: Зато што сам добио наређење од команде бригаде, пошто сам добио наређење где сам отишао у логор „Челебић“ добио сам, у тој бригади где сам био, значи послат сам на дужност стражара крајем јуна 1992. године.

Председник већа: По чему памтите то баш крај јуна, а не средина јуна, разумете, по чему то памтите, да ли има нечега или то онако сада кажете?

Опт. Хондо Самир: Немам чега, знам да је био крај јуна мјесеца 1992. године, значи да је била мобилизација, спровела се мобилизација крајем маја, крајем маја онда сам ја ту се јавио у команду бригаде и значи након неких мјесец дана сам послат на дужност стражара доле.

Председник већа: Добро. Да ли памтите можда да ли су се водиле у околини вашег града неке борбе па по неким борбама које су биле или по нечему?

Опт. Хондо Самир: Па да водиле су се борбе госпођо судинице.

Председник већа: Добро, Ви у том смислу нисте ни оспоравали оружани сукоб ни припадништво војсци, кажите ми који су то људи били тамо затворени мада ни то нисте оспоравали?

Опт. Хондо Самир: Молим.

Председник већа: Који су људи били затворени у логору?

Опт. Хондо Самир: Да.

Председник већа: Осим Срба да ли су били цивили или борци или који?

Опт. Хондо Самир: Па немам појма.

Председник већа: Не знате?

Опт. Хондо Самир: Ја те часни суде нисам затворенике ни довео нити сам их ја.

Председник већа: Оне које сте видели да ли су били у униформи или у цивилу?

Опт. Хондо Самир: Били су у цивилу, претежно су били у цивилу.

Председник већа: У том смислу ни то нисте оспоравали, је ли тако?

Опт. Хондо Самир: Ја нисам те заробљенике довео нити сам ја ту довео.

Председник већа: Е, сада ми кажите како сте Ви то изашли из тог логора?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Председник већа: Како сте изашли из тог логора, како сте заправо завршили с тим?

Опт. Хондо Самир: Па зато што је часни суде доле су многи ти заробљеници, била је размена тих заробљеника где су ти заробљеници размењени са Сарајевом, са немам појма, нисам ја био ни управник ни заменик, значи знам да су нон-стоп те размене тих заробљеника српске националности била замена, видиш 20 људи та лица која су неки био комби који је лице које је возило тај комби и биле замене са Сарајевом, и људи су 20, 30 људи су размени се у Сарајеву, размени се, биле су размене међу муслиманске и српске стране, значи ти људи који су били у тим логорима да им се изађе у сусрет да изађу да су слободни.

Председник већа: Добро. А како сте Ви онда завршили са тим послом стражара и прешли на нешто друго?

Опт. Хондо Самир: Зато што је часни суде доле крајем августа остало врло мали број тих заробљених цивила где није било више потребе да се ту стражари, пар стражара је остало доле у логору „Челебић“, значи и ти сви заробљеници после су ја мислим да су сви ти заробљеници, неки мали број који је био доле су пребачени негде, немам појма где су пребачени, везе немам да ли су пребачени на Мусалу.

Председник већа: Е, сад да ли Вам је у тај документ који имате посебно унет тај распоред стражара логора, па затим прелазак на линију или то није унето?

Опт. Хондо Самир: У команди бригаде пише од ког периода сам ступио у бригаду до тог периода, значи.

Председник већа: Е, сад ја сам схватила да Ви кажете да нисте били у Мусали уопште, а видели сте да овде уопште неки људи кажу да сте били?

Опт. Хондо Самир: Па тврде неки људи да сам био ту, значи нисам имао потребе да идем н Мусалу, значи никад.

Председник већа: Нисте уопште били у том логору?

Опт. Хондо Самир: Значи, било је неких горе, можда сам замењен случајно, да ме ти људи који су затворени горе да ме нису случајно заменили или нешто.

Председник већа: Кажите, овде сте доста причали, и у истрази и данас, о условима у логору челебић, а мене занима да ли сте раније, пре овог поступка, док се водио поступак у Хагу, пратили у медијима тај поступак и да ли сте тамо чули нешто везано за услове у логору „Челебић“. Да ли сте чули током овог поступка у Босни, ако сте га пратили, или пак причате о свом личном сазнању, непосредном?

Опт. Хондо Самир: Да Вам кажем нешто, нормално да су били лоши услови у логору.

Председник већа: Да ли сте пратили овај поступак који се водио у Хагу?

Опт. Хондо Самир: Па, нисам имао потребе да пратим, зато што се нисам осећао кривим. Значи, од тих људи који су починили та зла дела, они су и '96. отишли у Хаг да се бране, где су осуђени.

Председник већа: Када сте причали о оном распоређивању на одређена места у логору Челебић, па рекли да сте Ви распоређени на пријавници...

Опт. Хондо Самир: Да.

Председник већа: Ко је то распоређивао?

Опт. Хондо Самир: Управник и његов заменик.

Председник већа: Како се зову они?

Опт. Хондо Самир: Управник Муџић Паво, и овај његов заменик који је био Делић Азим, који су били у Хагу горе, који су били процесуирани у Хагу.

Председник већа: Да ли сте Ви увек били распоређени ту, и да ли је неко био са Вама? Ко је још био тако на пријавници, па да је најчешће на пријавници?

Опт. Хондо Самир: Па, била су још самом два колега, био је Чомар Амир неки, и Турак Џевад, који су ту били самном на пријавници, где су...

Председник већа: И они исто нису одлазили, или јесу?

Опт. Хондо Самир: Не, нису.

Председник већа: Нису одлазили?

Опт. Хондо Самир: Били су нон-стоп ту присутни.

Председник већа: А ко је одлазио тамо у те хангаре?

Опт. Хондо Самир: Па зависи значи, рекао сам...

Председник већа: Је л' то одређивали ови командири?

Опт. Хондо Самир: Управник, командир, да. Била је значи помоћна зграда, где је био објект значи, и били неки стражари који су ту спавали. Било је неких Албанаца који су ту спавали, неки Шок, ја му име не знам. Значи, вазда је неких стражара било ту, који су спавали, који нису имали породицу, значи и доле су живели, јер су биле просторије за спавање доле значи. У међувремену то лице, тај стражар који је, Шок, или неко, дође и замени мене, и ја..., мене пошаље командир да одем на то мјесто где треба.

Председник већа: На које место да одете?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Председник већа: На које сад место да одете?

Опт. Хондо Самир: Па зато што сте Ви навели да...

Председник већа: Пазите, ја Вас питам, је л' Ви разумете шта Вас питам? Када Вас распореде да будете ту на пријавници, ко је ове друге чуваре распоређивао?

Опт. Хондо Самир: Па све управник и командир.

Председник већа: Да ли је било оних који су се добровољно јављали да рецимо иду у те хангаре, или можда да испитују?

Опт. Хондо Самир: Па, нисам ја распоређивао то госпођо судинице, значи то је све распоређивао командир и његов заменик. Управник и његов заменик.

Председник већа: Кажите ми, по колико вам је трајала та смена ту на пријавници?

Опт. Хондо Самир: По четири сата су смене биле. Четири сата, осам, и све тако је било.

Председник већа: Радите четири сата ту на пријавници...?

Опт. Хондо Самир: А осам слободан. Да.

Председник већа: И шта радите онда осам сати?

Опт. Хондо Самир: Па ја сам, пошто сам ја..., у мене је кућа удаљена неких осам, девет километара од места Челебићи, значи...

Председник већа: Имате времена да одете кући?

Опт. Хондо Самир: Значи, то слободно време сам нон-стоп користио да одем својој породици, својој супрузи која је била трудна, у шестом месецу трудноће. Значи, нон стоп сам то слободно време ишао да користим, да проведем са њом.

Председник већа: Јесте ли радили и дању и ноћу?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Председник већа: И дању и ноћу сте били ту на пријавници?

Опт. Хондо Самир: По дању сам претежно радио. Значи, никад нисам те смене зато што сам...

Председник већа: Је ли радио неко ноћу?

Опт. Хондо Самир: Па, били су стражари који су ноћу. Али на пријавници су били два стражара, које сам са њима дјелио добар однос значи, и људи су ми улазили у

сусрет зато што сам замолио да ја по дану одрадим ако треба дуже времена и да одем ноћу кући, пошто ми је жена била...

Председник већа: Је ли то било могуће да се тако договарате?

Опт. Хондо Самир: Па, да.

Председник већа: И то су ови, како сте рекли, онај Амир и онај други?

Опт. Хондо Самир: Турак Џевад, да.

Председник већа: Шта је била обавеза онога ко ради на пријавници?

Опт. Хондо Самир: Па, обавеза је била значи, ту значи, те посете које су долазиле, онај, од заробљених цивила које су супруге, где су долазиле ту, где су, онај, ти заробљени цивили поједини излазили, и то. Значи, била је капија где је долазила храна, где је долазио хлеб за заробљеника, и то.

Председник већа: Је ли се то уписивало негде, јесу ли се евидентирале те посете, или пакети?

Опт. Хондо Самир: Па, није се то евидентирало ништа.

Председник већа: Кажите ми, да ли је постојала нека књига дежурства, или књига тих смена, или тако нешто?

Опт. Хондо Самир: Па, то негде постоји. Значи, ако се водио...

Председник већа: Да ли Ви то знате?

Опт. Хондо Самир: Ако се водио процес у Хагу, или било где, значи постоји нека књига дежурства. Значи, мора постојати. Неко је водио неку евиденцију.

Председник већа: Ко је водио?

Опт. Хондо Самир: Па неко, или заменик. Или управник, или његов заменик. Значи, неко је водио евиденцију. Ја нисам водио евиденцију.

Председник већа: Јесте ли имали прилике тада да видите списак затворених?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Председник већа: Списак затворених људи?

Опт. Хондо Самир: Не.

Председник већа: Па да онда видите да је заиста тај неко ту када му стигне пакет или тако нешто?

Опт. Хондо Самир: Нисам значи имао уопште прилаз управној тој згради, зато што нисам имао потребе да улазим у ту управну зграду где је била канцеларија од управника и његовог заменика. Нисам имао потребе да улазим. Значи, где је био заменик и његов управник у тој помоћној згради, где је била...

Председник већа: Добро, не питам Вас то, питам само када дође пакет за неког или посета да ли Ви онда имате списак па кажете добро, то је ту или можете да кажете не знам, како сте могли да знате да је посета управо дошла за тог ко је у логору можда је негде премештен, можда је болестан, можда је.

Опт. Хондо Самир: Па тај командир, значи ја нисам могао прић хангару, зато што су ти хангари били закључани, а управник и његови заменици су имали кључе од тог хангара, значи ја нисам могао отворити врата зато што је то управник и његов замјеник ишли та лица доводили до капије гдје су та лица била у посјети са својом породицом. Значи....

Председник већа: Значи Ви свакако примите тог неког ко је дошао па онда кажете управнику и то је то?

Опт. Хондо Самир: Да.

Председник већа: Добро.

Опт. Хондо Самир: А то није било, то нису посете биле унутра него су то биле посете гдје је капија била значи....

Председник већа: Ту се доведе затвореник?

Опт. Хондо Самир: Да. Од капије неких можда 10 метара.

Председник већа: Значи то ништа не евидентирате ни посету, ни пакете, ни ништа, је ли тако?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Председник већа: Ништа нисте евидентирали?

Опт. Хондо Самир: Па нисмо то ништа евидентирали, то.

Председник већа: Добро. Е сада ми кажите, споменули, нека имена сте споменули, онда да Вас питам јесте видели фотографије, онај фотоалбум који је у списима предмета, знате оне фотографије?

Опт. Хондо Самир: Фотографије, да.

Председник већа: Видели сте?

Опт. Хондо Самир: Да.

Председник већа: То је тамо Ваша фотографија она 34?

Опт. Хондо Самир: Да, јесте, јесте, да.

Председник већа: Е сада видели сте такође неке изјаве?

Опт. Хондо Самир: Да.

Председник већа: Да ли је било још неког ко се звао као Ви од стражара, значи неко ко се исто звао Самир или ево малопре ми је то синило неког ко има неко слично име као што је Амир или Дамир или тако нешто?

Опт. Хондо Самир: Па био је.....

Председник већа: Споменули сте овог Вашег Амира.

Опт. Хондо Самир: Да.

Председник већа: Је ли био још неки Самир?

Опт. Хондо Самир: Па не знам стварно не могу да се сјетим уопште да је био неки Самир.

Председник већа: Били сте Ви и био је овај Амир?

Опт. Хондо Самир: Да.

Председник већа: Добро, како су Вас звали иначе? Јесу Вас звали Хондо или Самире?

Опт. Хондо Самир: Па Самир, Хондо, да, Хондо претежно.

Председник већа: Претежно Хондо.

Опт. Хондо Самир: Ја, Самир, зависи неко Хондо, неко Самир, да.

Председник већа: Добро, знате зашто Вас питам.

Опт. Хондо Самир: Зашто?

Председник већа: Сећате се оне изјаве „туци и ти Самире“.

Опт. Хондо Самир: Молим?

Председник већа: Сећате се оне изјаве овога Стојановића „туци и ти Самире“? Јеесте читали то?

Опт. Хондо Самир: Туци и ти као Самире, је ли?

Председник већа: „Туци и ти Самире“, јесте Ви читали ове списе?

Опт. Хондо Самир: Јесам читао сам нормално.

Председник већа: Је ли се сећате када он то каже? Не.

Опт. Хондо Самир: Не.

Председник већа: Прочитајте ту изјаву зато сам Вас то питала, Вашем браниоцу претпостављам да је то јасно, је ли, добро. Е и сад још сте споменули и то мени уопште није, има Есад Ланцо и Зијад Ланцо је ли тако?

Опт. Хондо Самир: Да, да.

Председник већа: То су две особе?

Опт. Хондо Самир: Да, да.

Председник већа: Ко је био ту? И један и други?

Опт. Хондо Самир: Ту у.....

Председник већа: У Челебићима?

Опт. Хондо Самир: Па били су и један и други.

Председник већа: И један и други.

Опт. Хондо Самир: Да.

Председник већа: Зато што различито нам овде говоре ти сведоци. Е још нешто имам да Вас питам, да ли знате Зорана Ђорђића, знате још неке од ових сведока? Знате још неке од ових сведока који су у предмету тог Мркајић Бору, па онда Стојановић Милорада, је ли Ви знате који су то људи?

Опт. Хондо Самир: Па знам Живака пошто је живио у граду Коњицу, знам се са њим, знам се са њим значи човек је био исто у хангару број 6 значи никад нисам том човеку зна човек да сам био коректан као стражар у логору Челебић, знам Ђорђића Драгана који је исто, мене Ђорђић Драган није уопште познавао него када сам ја био доле упознао ме преко Живака Жељка када смо били, када смо цјепали дрва и тако да.

Председник већа: Добро, оног Митра Куљанина знате?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Председник већа: Митра Куљанина знате?

Опт. Хондо Самир: Митра Куљанина како не знам, Митра Куљанина знам има 20 година, а задњих 10 година нон стоп сам код њега долазио у Слијепчевићу у Шапцу у ресторан његов гдје сам ту сједио гдје сам нормално.

Председник већа: Добро, а овога Мркајић Бора и Мркајић Васа?

Опт. Хондо Самир: Не познам тог Бору уопште Мркајића.

Председник већа: Или Боро или Васо.

Опт. Хондо Самир: Не познам их уопште.

Председник већа: Јесте добили овај исказ из Хага?

Опт. Хондо Самир: Да, добио сам, да.

Председник већа: Је ли знате о ком се ту човеку ради?

Опт. Хондо Самир: Па Мркајић Васо он се наводи као и пише у исказу као био је ту као тукао ме и Хондо Самир.

Председник већа: Мусали, у Мусали.

Опт. Хондо Самир: Да, да.

Председник већа: зато сам Вас и и питала је ли има неког још ко се зове Самир и да ли има неко ко је по лику Вама био сличан?

Опт. Хондо Самир: Па било је тих презимена Хондо, не знам, шта знам ко је био.

Председник већа: Како три презимена Хондо?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Председник већа: Како три презимена Хондо?

Опт. Хондо Самир: Било је Хондо презимена колико год хоћете, има значи у Коњицу.

Председник већа: Где, у логору?

Опт. Хондо Самир: У Коњицу.

Председник већа: Не, не, мислим међу стражарима, међу тим војницима који су ту улазили?

Опт. Хондо Самир: Па био је неки Хондо исто на Мусали неки Омер, шта ја знам.

Председник већа: Омер Хондо је био на Мусали?

Опт. Хондо Самир: Да. Да, био је стражар на Мусали. Да.

Председник већа: Откуд знате то?

Опт. Хондо Самир: Па знам зато што је то живио близу мене ту, зато што знам да је....

Председник већа: Познајете тог човека?

Опт. Хондо Самир: Да, да.

Председник већа: Добро, а да ли знате ове Глигоревић Горана, па онда Ђорђић Радована, па Ђорђић Рајка?

Опт. Хондо Самир: Па не познам зато што са тим људима нисам имао контакта уопште госпођо судинице, уопште са тим људима нисам имао контакт.

Председник већа: Добро, а да ли знате да су, да ли Вам је познато да су ови затворени људи били, да су их негде водили на испитивања?

Опт. Хондо Самир: Стварно немам појма што се тога тиче, везе немам. Значи то да причам нешто што не знам, да причам да знам рекао би јесу водили, нису водили, немам везе да су их водили, да су испитивали нити знам ко је испитивао нити знам да су долазили неко да испитива. Можда су људи испитивани али ја то нисам значи видео, што не би рекао да су испитивани, ако су испитивани од стране неких лица да су испитивани ја би рекао да су испитивани.

Председник већа: Добро, а кажите ми знате да је овде не само Ђорђић Зоран него више њих је указало на Вас да сте били међу групом стражара која је тукла, па шутирала, па неки су видели како Ви сада овога Зорана ударате и тако?

Опт. Хондо Самир: Па био је у хангару број 6, био је значи Живак Жељко и Ђорђић Драган, значи који су били ту близу Зорана значи ти могу људи да посвједоче да ли сам ја икад ушао у хангар и тога Зорана ударио икад чизмом као што је он навео у тим свим својим изјавама што је навео, значи то је све једна неистина коју могу да тврдим пред цјелим свјетом значи ја фала богу сам чиста образа што се тиче Зорана, Зорана никад у животу нисам му ружну рјеч рекао а не било шта да сам му урадио друго. Значи све то, сва ова прича је потекла од Зорана, значи ову сву причу је Зоран монтирао да је носео моју слику и да убјеђива те свједоке да свједоче лажно против мене.

Председник већа: А зашто би они пристали на то?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Председник већа: Зашто би они то пристали? Разумете.

Опт. Хондо Самир: Зашто би пристали?

Председник већа: Да.

Опт. Хондо Самир: Па сто људи часни суде, сто ћуди, оно што кажу.

Председник већа: Добро. То је то. Наложила сам вам да донесете то да ми ту Вашу војну књижицу, документ и тако даље да ми то доставите, имате још нешто да кажете?

Опт. Хондо Самир: Молим?

Председник већа: Имате још нешто да кажете?

Опт. Хондо Самир: Немам часни суде.

Председник већа: Неко још нешто да пита? Не. Не. Добро, седите онда молим Вас да видимо.

Опт. Хондо Самир: Хвала.

Председник већа:

Након што је окривљени завршио са изношењем одбране ради припремања доказног поступка председник већа упознаје овако странке и браниоца да је сведок Бора Мркајић је предложен да буде саслушан, односно испитан у исто време када и Ђорђић Драган, је ли тако? То сте Ви предложили и то смо се договорили на припремном рочишту да то буде истога дана да би они евентуално могли да се суоче и то је у почетку све изгледало како треба да би онда дошло до преокрета сада јуче и прекјуче и то тако што је Ђорђић Драган, ја сам њих, позвани су за 20. септембар, међутим Ђорђић Драган је обавестио суд да је имао повреду, пао је, иде на неке терапије и моћи ће да дође тек у октобру, док Бора Мркајић је [REDACTED], па он у том смислу можда чак 20. и неће моћи да дође, знач чак и ако Бора Мркајић дође рецимо 19. Ђорђић Драган свакако неће моћи да дође 19. тако да ћемо ми онда у том смислу да изменимо онај распоред који сте добили и да за 19. позовемо Бору Мркајића да би га свакако овде саслушали и да од Ђорђић Драгана нађемо, видимо како то иде са тим његовим лечењем и са терапијом и да пробамо да их ту за тај исти дан да их некако да то организујемо ако је могуће, ако не онда ћемо њих свакако то суочење да одлажемо за неки други пут. Шта ви кажете на то? Пошто је то била Ваша идеја да они буду истога дана и ево шта се догодило, значи таман када се овај буде опоравио Драган, онда [REDACTED].

Адв.Славиша Продановић: Можда да се тај дан позовемо сведока чини ми се Ђорђић Рајка овај што је у Нишу.

Председник већа: Добро.

Адв.Славиша Продановић: Да за тај дан позовемо њега.

Председник већа: Са Бором?

Адв.Славиша Продановић: Да.

Председник већа: Они су тако и позвани за овај 20. Бора, Рајко и Драган, они су позвани за 20. а ми кажемо овоме Мркајићу да он проба тада да дође, то ће бити довољно, је ли, за сада?

Адв.Славиша Продановић: Довољно и онога Живака да позовемо, не знам му сада напамет име.

Председник већа: Живак Жељко, да евентуално позовемо. Шта каже тужилац у том смислу да изменимо? Немате ништа против. Добро.

Заменик тужиоца: Немам ништа против.

Председник већа: Кажите,

да се у том смислу измени распоред испитивања сведока тако што ће Мркајић Бора да се позове пре него што оде у Русију и да се са њим позову Ђорђић Рајко и Живак Жељко је ли тако, е сада чија је адреса у списима предмета. Тужилац је сагласан, па ћемо у том смислу да изменимо распоред, а за овога Ђорђић Драгана шта предлагате да сачекамо онда када он буде се опоравио?

Адв.Славиша Продановић: Да, па ја мислим да ћемо свакако у октобру имати суђења, да нећемо моћи да завршимо.

Председник већа: Када у?

Адв.Славиша Продановић: У октобру.

Председник већа: У октобру, добро, добро, то кажем значи да не пресирамо сада ништа него да сачекамо у октобру када буде, ја не знам, немамо документацију значи не знам шта је, али верујем да је човек озбиљно, пао је, је ли тако са неке висине.

Адв.Славиша Продановић: А за 19. остају ова два сведока?

Председник већа: Да, за 19. да оставимо онда Зорана Ђорђића, да оставимо Куљанин Митра, да оставимо Стојановић Милорада, да оставимо Чечез Ћеду, све за 19. а да за 20. да позовемо овде Мркајић Бору и Живак Жељка, а онда остају овај Мркајић Драган и Ђорђић Рајко ако могу могу тада, Рајко би евентуално требао да буде са Мркајић Бором и да то, доста је то амбициозно али они су сви били у истрази тако да због тога што су већ тако били испитани претпостављам да то овде неће бити нешто много дуго и рећи ћете нам од онога хоћете ли онда писмено ако вам је zgodније од оних сведока и од онога када будете комуницирали да за следећи пут да нам припремите те сведоке из оног предмета босанског.

Адв.Славиша Продановић: Ево ја не знам сад колега овај колико ће он бити у прилици мени је да вам кажем ми смо јако желели да дође и Мркајић Жарко свједок али он је обавјестио да неће да се подсећа на то, да не жели да дође, он је у Куршумлији негде не знам, али преко телефона смо некако ступили код њих, међутим имамо информацију преко дакле зета његовог да се јавио Мркајић Десимир који је био исто тада, који је сада у Требињу, да би он желео да дође али док ја или колега не обавимо разговор са њим ми не знамо напамет. Дакле све.....

Председник већа: Не знате ни адресу ни ништа?

Адв.Славиша Продановић: Ништа не знамо, треба се, то ми је рекао оптужени да му је зет неки дан када је био у посети да му је он рекао да се јавио.

Председник већа: Добро, то су неки докази за које сте накнадно сазнали и нисте могли да их изнесете на припремном рочишту, добро. Шта каже тужилац?

Адв.Славиша Продановић: У спису се спомиње Десимир тај али не знам му адресу.

Председник већа: Тужилац се неће противити или хоће, за сада тужилац се неће противити. Добро. Онда ћете то молим Вас писмено да бисмо ми тамо 19. и 20. септембра знали шта ћемо да радимо касније и тако то

Адв.Славиша Продановић: И остала је обавеза да вам још доставим задњу страницу оне пресуде коју ћу вам доставити.

Председник већа: Да, и та обавеза оно што сте рекли списак, односно та књига дежурства.

Адв.Славиша Продановић: Не можемо је добити.

Председник већа: Не можете да је добијете.

Адв.Славиша Продановић: Ми ћемо да вам кажем у Коњиц почетком следеће седмице да видим тамо да ли можемо шта писмено добити, ја мислим да је то Хаг изузео све када је било суђење њима овоме горе Делалићу и доле ја не знам шта има од документације али отићу, звао сам. Ево колега можда има нешто?

Председник већа: Нема ничега, а да видите шта је онда евентуално по Вашем мишљењу се налази у Хашком трибуналу или у Хашком тужилаштву па да онда пробате тамо.

Адв.Славиша Продановић: Али ево да вам кажем ви морате да схватите мене постоји сарадња која је потписана између тужилаштва Босне и Херцеговине и ми смо се обратили да нам изјаве из тих предмета Коњиц доставе, неће уопште да нас приме.

Председник већа: Ко?

Адв.Славиша Продановић: У Тужилаштву БиХ, кажу обрати се главном тужиоцу, ми се обратимо главном тужиоцу, немамо никакав одговор. Дакле.

Председник већа: А на које изјаве сте мислили?

Адв.Славиша Продановић: Маса изјава сведока оштећених који су давали пред тужилаштвом БиХ јер је доле већ било суђење за логор Челебић и ми ништа не можемо од њих да добијемо. Дакле, Зоран Ђорђевић ја лично сумњам, дакле постоји изјава ако сте читали транскрипт са суђења тужилац му поставља питања зашто мјења исказ на суђењу па му предочава исказ који је дао њој, сада брани Мацића а њој је рекао да га је он ударио кундаком у главу и тако, значи постоји изјава доле. Јако желимо да дођемо

до те изјаве ја претпостављам да не спомиње у тој изјави Самира, али не можемо да дођемо.

Председник већа: Предложите, па може да суд тражи по службеној дужности.

Адв.Славиша Продановић: Ево ми смо то тражили све, имамо написмено.

Председник већа: Не, кажем предложићете можда да суд тражи по службеној дужности.

Адв.Славиша Продановић: Али било би лакше колеги то пошто имају сарадњу.

Председник већа: Колеги, добро. Не знам. Има.

Адв.Славиша Продановић: Пошто имају сарадњу.

Председник већа: Ништа, дајте нам онда пробајте Ви то да онако можда прецизно да наведете о којим се сведоцима ради, о каквим исказима пред којим органом су дати па да видимо, да размотримо то као ваш предлог да. Добро, то је то.

Адв.Славиша Продановић: Јер претпостављам да тек се Самир спомиње када га је он пријавио полицији.

Председник већа: Добро. И онда то је то, ако нико нема ништа да она нема више предлога, то имате обавезу да што пре је могуће да нам то доставите, да нам дате макар списак тих сведока па ћемо онда да завршимо данас, а значи радићемо 19. и 20. септембра све у 09,30 и све у судници број 2, значи рекли смо овај распоред сведока уколико због здравствених разлога или тог службеног пута дође до неких измена обавестићу вас пимено или телефоном. Дакле,

данашњи претрес је завршен, наредни ће се одржати:

-19. и 20.09. у 09,30 часова у судници број 2.

Довршено у 13,53.

Записничар

Председник већа-судија